

в. „Плевенски Гласъ“

излиза всѣка недѣля сутринта.

ПЛЪВЕНСКИ ГЛАСЪ

ПОЛИТИКО-ЛИТЕРАТУРЕНЪ ВЪСНИКЪ

Редакторъ: Г. М. Георгиевъ.

ЕДИНЪ БРОЙ 15 СТОТИНКИ

Всичко, що се отнася до вѣстника, испраца въ Администрацията, която се намира въ Хотелъ „България“.

За частни обявления се плаща по 3 ст. на дума въ последнитѣ страници, а на първа—по 5 ст. За обявления на Г. Служебнитѣ Пристави по 3 ст. за двѣ обнародвания. Стойността за всѣко обявление се внася въ администрацията рѣшу расписка.

Писма, пари за абонаментъ, дописки, новѣ вѣстници и пр. се испращатъ въ администрацията.

ПО ПРѢДСТОЯЩИТЪ ИЗБОРИ.

На 1-й Августъ избирателитѣ отъ България сж свикватъ да упражнятъ едно свое право, гарантирано отъ основнии законъ—конституцията. Да, избирателитѣ се свикватъ за избирание окръжни съвѣтници. Мнозина вѣрватъ, че съ изменение закона за окръжн. съвѣти, тия избори губятъ частъ отъ своето значение, обаче, спорѣдъ насъ, значението на окр. съвѣти се увеличава и отъ лицата, които ще бждатъ командировани при окръжния управителъ, се изисква прѣди всичко доблестъ и характеръ, безъ които качества тѣ ще бждатъ една крѣгла нула. Тия съвѣти (окръжнитѣ) и за въ бждеще ще упражняватъ най-големо влияние при правилното развитие на мѣстното самоуправление и при запазване интереситѣ на населението. Окрѣжний съвѣтъ си запазва и за въ бждеще сжщото значение, каквото имаше и до сега, само окр. постоянни комисии губятъ оная автономность, каквато имахъ до сега, защото се дава пълна възможность на окръжния управителъ да диктува, като прѣдсѣдетелъ съ право на гласъ. Затова, повтаряме, лицата, които ще бждатъ делигирани отъ окр. съвѣтъ, трѣбва да бждатъ съ характеръ, иначе волята на окр. управителъ ще се проявява въ всичкитѣ дѣйствия и неговитѣ капризи ще се удовлетворяватъ въ всѣки случай.

Да се прѣдполага, че лицата, които ще бждатъ делигирани при окр. управителъ отъ едни полицейско-шайкаджийски избранници, и че тѣ ще отстояватъ съ доблестъ своитѣ права, е немислимо. Тѣхната ролъ ще бжде пасивна; тѣ ще изпълняватъ безпрѣкословно исканието на окр. управителъ, комуто длѣжнѣтъ своето назначение и избирание и не ще иматъ нито най малката доблѣсть нѣкога да издигнатъ своя гласъ за защитата на окръжнитѣ интереси, а, безспорно е, че окръжнитѣ съвѣти и комисии пакъ оставатъ най близко до населението, съ което ще иматъ прѣко и непосредственно сношение по въпроси отъ окръжни и общински интереси. Така поставенъ въпроса слѣдва, че тѣ ще упражняватъ извѣстно влияние върху правилното имъ урѣждане. А това може да се постигне само тогава, когато лицата, които ще съставляватъ окр. съвѣтъ и постоянната комисия, произлизатъ отъ народа, ползуватъ се съ неговото довѣрие, и сж истински негови избранници а не смѣтатъ на обществото, избрани съ насилия отъ полицията и шайкитѣ.

Такъвъ окр. съвѣтъ, който излиза отъ народа и произтекащата отъ него постоянна комисия, могатъ да бждатъ истински защитници на окръжнитѣ и общински интереси, а сжщеврѣменно да бждатъ вѣрни изразители на неговитѣ възгледи по въпроси отъ значение за поминѣка и благосъстоянието на населението отъ окръга.

Ние не можемъ си прѣдстави, какво бихж могли да направятъ двама еветчии, като постоянна комисия при окр. управителъ, и какво свое мнѣние бихж имали по въпроси отъ особена важность? Прѣдставете си, че се рагѣжда станѣлия изборъ за общински съвѣтници въ нѣкоя община, където е спечелила опозицията. При произвеждане на избора не сж ставали никакви нарушения, нѣ управителя е недоволенъ, и защото избраннитѣ не сж отъ «нашитѣ» иска кассиранието му. Мислимо ли е, че двамата полицейски избранници ще се зас-

тѣжатъ за защитата на закона? Прѣстѣпно ще е даже и да вѣрваме, че тѣ ще поставятъ законитѣ по горѣ отъ своето любоугодничество. Въ случая волята, каприза на управителя ще рѣшаватъ въпроса безъ всѣко възражение. Нѣ не така ще бжде и въ обратния случай, когато избирателитѣ на окръга испратятъ лица изъ своята срѣда, които не ще търсятъ благоволения на окр. управителъ за свои лични облаги. Особенно единъ опозиционенъ окр. съвѣтъ и п. комисия бихж могли да направятъ много за окръга и общинитѣ и бихж били истинскитѣ тѣхни защитници.

Като исхождаме отъ тия съображения, ние приканваме избирателитѣ отъ Плевенския окръгъ да не гласуватъ за кандидатитѣ на полицията, които ще бждатъ лица отъ най низка проба, ала педерастика Н. Габровски и честнейшия Маркиди глѣтни записа, а да избератъ лицата, които излизатъ отъ тѣхната срѣда, познаватъ тѣхнитѣ нужди и болки, които ще имъ покаже избраното бюро на русофилитѣ.

Само тия лица ще иматъ при сърдце интереситѣ на окръга и общинитѣ и ще се застъпятъ за онеправданитѣ, защото ще иматъ своя воля, убѣждения и ще иматъ за свой ръководителъ своята съвѣсть.

А тия лица сж за Плевенската околия:

Христо Бурджовъ Плевенъ

Илия Петровъ Плевенъ

Христо Данаиловъ Плевенъ

Гето Савчовъ Тръстеникъ

Стаменъ Иванчовъ Комарево

Тодоръ Вѣтювъ Николаево

Димитръ Джошовъ Пордимъ

Вълчо Велювъ Долни Дѣбникъ

Цвѣтанъ Димитровъ Дол. Митр.

Като Ви благопожелаваме пълненъ успѣхъ въ борбата съ угнѣтителитѣ, узурпаторитѣ, полицията и шайкитѣ, приканваме Ви да се явите скупомъ и като единъ съ доблестъ отстоите своитѣ права, като отговорите мжжки на всички насилия, които властта ще се опита да упражни върху Ви, за да изнасили вашия вотъ, вашата воля.

Нека всички викнемъ изедно:

«Долу тиранитѣ, узурпаторитѣ, продажничитѣ, гещевтаритѣ!»

«Долу сегашното разсипническо дворцово правителство!»

«Долу крѣвницитѣ!»

«Да живѣе България!»

«Да живѣе народа, истинския господаръ въ България!»

Положението отъ дѣнь на дѣнь се влошава. Данъкоплатцитѣ—земледѣлци, върху плѣщитѣ на които се крѣпи държавния строй, съ изумлѣние стожатъ прѣдъ грозната перспектива на глада. Хамбаритѣ имъ сж празни и нѣма какво да гудятъ въ тѣхъ поне за прѣпитание на семейството си. А пѣкъ и царщината иска, защото често пакти става нужда да се отпусчатъ по стотини хиляди лева за разходки по «нескончаеми семейни причини»

Въ сжщото незавидно положение се намиратъ

и еснафитѣ. Дѣлѣтѣ вершитѣ слаби. Никакво движение: застой въ търговията. Застой въ всичко. Всѣки се пита какво ще стане, къдѣ ще му излѣве края, обаче никой не намира отговоръ на зададенитѣ въпроси. Лошо!

Населението още отъ сега е въ най крайна бѣдность, а пѣкъ и положението на държавнитѣ финансии, повѣрени въ рѣцѣтъ на единъ некъдърникъ, не сж въ розово положение. Че държавата срѣща мжнотии още отъ дѣньтъ, въ който опростаителнитѣ договори влѣзохъ въ сила, и това не е скрито. Самия фактъ, че на чиновницитѣ не е исплатено още за м. Юний, когато сме въ края вече и на Юний, е най вѣрното доказателство.

Това положение на работитѣ схваща търговци и се плаши за бждещето си; него оцѣнива занаятчиата и земледѣлца и се опасява за поминѣка си. Само дворцовитѣ лакеи не се стрѣкатъ отъ нищо. Съ едно вътрѣшно задоволствие отъ станхлото, тѣ продължаватъ своята народоубийственна политика: Прѣстѣпленията се низятъ едно слѣдъ друго, несправѣдливостта се въздигна въ принципъ, незначитанието на законитѣ достигна до най крайни прѣдѣли.

Да не би народната обичъ, която се изрази въ стотини митинги и протести, ги е замаяла и обаяла?

Прѣдателското дѣло на Греково-Радославовото правителство и тѣхното шайкаджийско-кръваво болшинство отъ крѣвавата камара, чрѣзъ което страната ни се тури въ пълното распорѣждане на нѣколко нѣмско-чифутки банки, е дало вече своитѣ послѣдствия, които не сж въ капка на авторитѣ.

Обѣщанията за по добро бждеще, за единъ по голѣмъ оборотъ въ търговията, скоро, и много скоро, отстъпихъ своето мѣсто на общата мизерия. Всѣки виждаше и оцѣняваше гибелнитѣ послѣдствия отъ сключенитѣ отъ Греково-Радославовото правителство договори за конверсионенъ заемъ, само раждасалитѣ мозѣци на тия, които ги сключихъ, и тия, които ги приехъ, не искахъ да взематъ въ внимание народната воля, а ги узаконихъ. Послѣдствията се чувствуватъ още сега, единъ мѣсець слѣдъ приемането имъ, а какво ще стане по сѣтитѣ или слѣдъ година?

Всичко ни навежда на мисълта, че при сключването на тия гибелни договори, не се е имало прѣдъ видъ нищо. Да вѣрваме това, имаме доста основания. Какви подобрѣния или намаления по бюджета би направило днешното ретроградно правителство съ сумнитѣ отъ конверсионния заемъ, когато е извѣстно, че въ България всичко на всичко ще постѣпнѣтъ 38 1/2 милиона лева въ разстояние на три години? Никакви! Тѣзи пари въ сравнение съ задѣлженията, които, така безразсѣдно пое правителството на Грекова, сж като капка въ морето. Да допуснемъ, че банкитѣ ще исплатятъ тия пари. Слѣдва, че всѣка една година отъ тритѣхъ години ще взематъ по 13 милиона лева. Какво би се направило съ тия пари, когато само лихвата на 260-тѣхъ милиона лева, които длѣжимъ на банкитѣ, е 13 милиона лева? Ами погашения? Не слѣдва ли, че всичкитѣ задѣлжения, които правителството е поело, като свързанието на гара Чирпанъ съ Скобелово, ще ставатъ отъ сумнитѣ по държавния бюджетъ? Тогава каква е ползата отъ тоя конверсионенъ заемъ, когато и доходитѣ на държавата не се увеличаватъ нито съ стотинка? Никаква. Ясно става, че тукъ сж се прѣслѣдвали други цѣли: облагодѣтелствиванието на извѣстни личности, комиссионитѣ и исплащанието десетѣхъ милиона на Хаджиенова.

Такова е финансовото положение, такава ще остане и за въ бждеще, защото ежегодно държавния бюджетъ ще се твари съ 25 милиона лева лихви и погашения, а пѣкъ съ постѣпалитѣ

сумми ще се исплати само на Хаджиенова искътъ за лихви и обезщетения.

Съ едно нечувано и невиджано безсрамие днешниятъ дворцови министри истощаватъ държавнитъ финансии, исплащатъ сумми на Хаджиенова, които той поради неустойка, не би могълъ никога да вземе, истеглюватъ аванситъ и безотчетнитъ и ги турятъ въ джебчетъ и съ демонски смѣхъ който пронизва душитъ, се надсмиватъ надъ издихающия трупъ на България, която отъ самовластна, цвѣтуща станъ подвластна и истощена до крайностъ.

Хаджиеновитъ искания сж прѣдметъ на министерскитъ съветъ отъ началото на м. Юлий. Поради тѣхъ не се исплащатъ заплатитъ и на чиновницитъ, за да има отгдѣ да се исплати Хаджиенову. Игнорирахъ се рѣшенията на бившето министерство, чрезъ което се отказваше на незаконнитъ Хаджиенови искания и му се дадохъ въ първо врѣме цѣли два милиона лева. Тия рѣшения, вземени отъ бившето правителство, се отхвърлихъ отъ Грековото, защото тѣ запазвахъ интереситъ на държавата и на Хаджиенова се показвахъ вратитъ на съдилището. Правителството на Грекова, който е съдружникъ на Хаджиенова, удовлетвори и защити неговитъ интереси въ ущърбъ на държавнитъ.

Хаджиеновъ е вече удовлетворенъ съ два милиона лева, и когато настоящитъ ни рѣдовне бжджтъ прѣдъ читателитъ, той ще бжде сигурно удовлетворенъ и въ другитъ си вискания, които възлизатъ на около **осемъ** милиона лева.

Че съ това бързо и пристрастно рѣшение на тоя въпросъ, въ ущърбъ на държавнитъ интереси, правителството на Грекова върши още едно прѣдателство на отечественитъ интереси, всѣки вижда. Това съзнаватъ и авторитъ на прѣдателството, но прѣдъ гледката, че тѣ, натрапенинитъ ни управници, не разчитатъ на народното довѣрие, бързатъ съ рѣшенията на такива въпроси, чрезъ които като бъркатъ съ шепа въ меда ще си оближатъ поне прѣститъ. Тѣ жертвуватъ интереситъ на държавата, защото и сами съзнаватъ, че плоскостта, на която стожатъ, е много наклонна и лъгава, та много лесно могатъ да се поддвизнатъ и отидатъ въ днѣ земя.

Това е неминуемото слѣдствие отъ прѣдателскитъ дѣяния на днешнитъ управници, но тежко и горко на прѣдателитъ. Тѣ нѣма да избѣгнатъ народния гнѣвъ, който, рано или късно, ще излѣе своитъ проклетия надъ главитъ имъ.

А тоя денъ, въ който народа ще поиска смѣтка отъ тия, които, поради своята алчностъ, си играятъ безнаказано съ народнитъ сждбени, е много близкъ.

Сжщо такава смѣтка той ще поиска и отъ автора на нескончаемитъ семейни причини, който обича да пхтува съ млади юначета и да потупва тогава и оногава по рамото, когато се касае за прокаранieto на извѣстни гешефи.

СПЛОТЕНИТЪ — РАСЦЪПЕНИ.

Между сплотенитъ съюзници — стамболовисти и радослависти, които облагитъ на властта бѣхъ свързали съ гнили конци за нѣкое врѣме, има вече пълно расцѣплѣние. Съ едно окръжно, което вѣстницитъ „Миръ“ и „България“ вече напечатяхъ, централното бюро на народно-либералната партия оповѣстява на своитъ съмишленници, че за въ бжджще тѣ ще трѣбва да работятъ самостоятелно.

Това окръжно, подписано отъ Свирча и двамата му сподвижници Добри Петковъ и П. Гудевъ, диша една горчивина за измамата, на която партията на прѣстолосъздателитъ е била прѣдметъ. На човѣка се доплаква като чете, какъ Радославовъ си е игралъ съ членовѣтъ на тая грамадна (!) н. либерална партия, която брой въ всѣки градъ по двадесетина души, които само съ помощта и съдѣйствието на войската могатъ да правятъ и печелатъ избори.

И ний виждаме, че Радославовъ много искусно изигра своята роля въ настоящия случай спрямо легковѣрнитъ слѣдователи на търновския интендантинъ въ освободителната война, нѣ отъ това не губи Радославовъ, а неговитъ натрапени съюзници, които се продадохъ за цѣна по низка и отъ оная, за която Юда продаде Христа.

Двама министри, още четирма окр. управи-

тели, тридесетъ околийски началници и стотина хиляди лева — ето цѣната, за която се бѣше продала цѣлата стамболовистка партия въ аренда на Радославова. И съ какво усърдие членовѣтъ отъ тая партия, избрани за народни прѣдставители отъ шайкитъ и циганитъ, гласувахъ за приеманieto на договоритъ и заробването на България! Просто да не може човѣкъ да имъ се наирадва! И защо да не бжджтъ усърдни, когато сж наети срѣщу такава цѣна? Онзи който плаща иска и работа; така бѣше и съ наемната стамболовистка партия.

Обаче, скоро, много скоро настъпи разочорованieto. Радославовъ глупавъ, инатчия и невѣжа, нѣ спрямо съюзницитъ си излѣзе доста хитръ. Съ помощта на своитъ наемници; той кассира около 15 души опозиционери, прѣкара договоритъ, направи сумма измѣнения въ законитъ, измѣнения противорѣчащи на духътъ на основния ни законъ и когато си истъка до край платното, ритна кросното, като неоптрѣбно. Да, като неоптрѣбни дрипи той отритъ стамболовиститъ, защото такава е и трѣбва да бжде участъта на наемницитъ. А стамболовиститъ бѣхъ наети отъ Радославова, за да си усигори послѣдния по-добрѣ положението и да може по релефно да изяви своитъ соцаджийски инстинкти.

Нашитъ твърдѣния, че стамболовиститъ сж въ аренда на Радославова, излѣзохъ вѣрни. Това потвърждава и окръжното на генералния щаба на стамболовистката партия.

Въ случая важното за насъ е дескредитиранieto на стамболовистката партия. Отъ сега нататкъ всичкитъ нейни усилия за продължаване живота ѝ ще отидатъ всеуе, защото отцѣпването на по-събуденитъ и честни елѣменти отъ неж ще си продължава и ще дойде денъ, когато и името ѝ ще прѣстане да се спомѣнува. Пѣсенъта на тая гнила партия е испѣта и нейната участъ е рѣшена. — Ще послужи още единъ два пхти въ аренда на нѣкой другъ Радославовъ и ще прѣстане да функционира, като такава, защото при грѣховетъ на нейния бившъ шефъ, ще се притурятъ и грѣховетъ на свирчовци, които ще ъхъ погрѣбятъ на вѣки. Такава е била участъта на продажницитъ, такава ще бжде участъта и на тая партия, която се отдаде въ аренда на Радославова срѣщу условено възнаграждение, което арендатора, отказа да исплати.

Да допуваме възможността на едно ново сплотяване, прѣдъ видъ на нови обѣщания за измаменитъ, ние не можемъ. Това ще каже, че у стамболовиститъ нѣма човѣкъ, който да оцѣни отъ каква низка проба ще бжджтъ такива съглашения, които се правятъ и развалатъ ежедневно. Да допустнемъ, че тѣ въ случая ще постъпятъ като удавеника, който, за да се спаси, се лови и у змията, пакъ не можемъ, защото ще излѣзе, че у членовѣтъ на тая партия и ржководителитъ ѝ не е остало нито капка срама, нито честъ, което съвършено ще ги опозори.

Близкото бжджще ще извади на пазаря всичко.

ОГЛЕДАЙТИ СЕ!

(Образецъ на безхарактерностъ).

Когато ще разгледваме и описваме занимающитъ ни тукъ фигури изъ партизанския ни животъ, неволне ще се истъкне въпроса: кои сж причинитъ, съпровождующитъ обстоятелства и реалнитъ потрѣби, които сж въздѣйствували за тѣхното появяване и боравението имъ съ по малко или по голѣмо влияние върху вървежа на общественитъ ни работи? Отговора на тоя въпросъ, направенъ съ необходимитъ подробности, би съставлявалъ изобиленъ материалъ не за специална статия, но даже за цѣло томно съчинение, за това ние ще се ограничимъ въ съвършено кратки и общи чърти да намекнемъ само на фактитъ отъ външна страна, като изоставимъ пораждающитъ причини и като не напуцаме модела, когото ще описваме.

Ще имаме прѣдъ очи главно дѣйци — ако само така могатъ да се нарѣкжтъ — изъ лагера на стамболовиститъ.

Неотдавна подъ булото на патриотизма у насъ се бѣше загнивалъ единъ режимъ, който остана памятень, като режимъ на ножа и кръвта, на партизанската безчестностъ и всичко ра-

зждающата деморализация. Тоя режимъ въспита свои хора и когато съзнанието на массата сгрумоляса кървавото крѣсло, пълзящитъ около него хукнаха по всички направления и въскрой отъ тѣхъ избра по една дупка, отъ гдѣто съ жлъчъ въ душата, чакаше врѣмето за ново явление. Моментъ бѣ експлоатиранъ съ небивало дебелочие и по държавното кормило поцѣляхъ пакъ хората на миналата мрачна епоха, хората на Стамболова. Естествено, ако хората сж сжщитъ, то и бжджщитъ дѣла трѣбваше да бжджтъ сжщитъ. И дѣйствително, ние имаме едно повтаряние.

Стамболовъ регистрираше като държавенъ мжджъ безъ твърдо установени принципи, гонящъ само една поставена отъ себе си цѣль, за достиганieto на която не пробираше срѣдствата. Неговата обществена дѣятелностъ се управляваше отъ врѣмето, обстоятелствата, отдѣлнитъ случаи и неговата лична воля. Стамболовъ умрѣ, промѣниха се тогавашнитъ обстоятелствата, исчезна и неговата лична воля. Подиръ него не остана никакъвъ идеалъ, който би се мѣркалъ прѣдъ очитъ на неговитъ хора, ако не като блѣстяща ржководна звѣзда, то поне като слаба искра прѣдъ слѣпцитъ. И за това тѣй скоро послѣдва распаданieto на силната, по вече искусвенно скърпена, народно-либерална партия: честнитъ елѣменти напустнахъ страшния водителъ, шомъ се освободихъ отъ остритъ му зхби, тѣхнитъ партизани подадохъ ржка на умѣреннитъ борци и на край отъ калното величие останахъ само кални герои.

Както всѣка безхарактерностъ, така и нашитъ герои неможихъ слѣдъ поражението да не се кланятъ *нѣкому*, та за това и побързахъ да си избѣржтъ идулъ въ лицето на Грекова, макаръ и не напълно сполучливо. Положението, въ което се намирахъ сега, не имъ позволяваше старитъ подвизи и тѣ се задоволихъ да заематъ отбранителна позиция. Обаче Грековъ наскоро се отказа отъ генералството и прѣдизвика съ това ново обезкуражаване, даже едва ли не стана причина за окончателното растуване на партията. Слѣдъ него остана само спомѣна, че е билъ нѣкога на чело на нашитъ герои. Но и тоя спомѣнъ, тѣ хатро експлоатираха. Слѣдъ отстъпанieto на Стоилова забравенитъ стамболовисти се начоколихъ като гарги на мърша около Грекова и тоя пхтъ съ голѣми претенции. Тѣ едва ли не искахъ отъ него да създаде наново епохата на личната воля и повърне прѣдшнитъ обстоятелства, т. е. спорѣдъ тѣхъ Грековъ трѣбваше да създаде на ново Стамболова режимъ. И, наистина, тѣ сполучихъ; сега съ малка разлика ние имаме сжщото тираническо управление. Лошитъ инстинкти, развалеността, безхарактерността заехъ прѣдшното си мѣсто, та струва си трудътъ да бжджтъ обрисувани и прѣдадени на бжджщето въ натура. За тая цѣль ние ще вземемъ единъ по виденъ моделъ, непосредственно близкъ до насъ, съ окръжающитъ го негови съмишленници

Въ 1894 година въ градътъ ни се издаваше вѣстникъ, подъ име „Плѣвенецъ“, редакторъ — стопанинъ на когото бѣше извѣстния *Тодоръ Табаковъ*. Имаме причина да твърдимъ, че всичко, каквото се пишеше въ тоя вѣстникъ тогава, се ацентирише и отъ другаритъ на Табакова. Въ първия брой на тоя вѣстникъ редактора — стопанинъ Т- Табаковъ заявява, че „ще воюва подъ знамето на Народната Либерална партия, на чело на която стои бодрия, съ доказанъ патриотизмъ и заслуги, г-нъ Стамболовъ и неговитъ другари“. А въ уводната статия на сжщия брой, като се опълчава противъ борящата се оновия, на чело на която сж застанали: Радославовъ съ съмишленницитъ си, Начевичъ и други, групирани около в. „Свободно Слово“, той пише, главно по адресъ на Радославовъ и Начевичъ, слѣдующето:

»Ако слуша човѣкъ бившитъ министри, какво казватъ въ органа, си, ако обрнемъ внимание на жестокитъ подизравки, на които тѣ излагатъ, чрезъ писанията си, ония малцина заблуждени овци, които блѣятъ подиръ имъ, ако не живѣе въ България и не вижда всичко съ очитъ си, ако не е съвременникъ на врѣмена и събития и ако най сѣгнъ не знае кои и какви сж Начевичъ, Радославовъ, Тончевъ и Кружокъ — би си помислилъ, че въ България сжществува сериозна опозиция на сегашното правителство Ние нѣма да бждемъ нито изржтитъ, нито послѣднитъ да твърдимъ, че една честна и разумна опозиция въ една конституциона държава е повече отъ полезна и необ-

ходима; но тъй също няма да бждем изврити и последните да кажем, че ако и въ конституционни държави опозициите сж такива, като нинвабонствующата въ нашата държава, на чело на която стојат хора се бивши министри, хората отдавна црѣж да се понусятъ отъ всякаквъ конституционенъ режимъ“.

Въ втория брой и отъ сѣщия вѣстникъ въ статията: „Нашата опозиция и училищния и черковния въпроси въ Македония“, четемъ:

„Цѣль свѣтъ призна нашата, обаче, прѣдателска, подкуиена отъ чуждо злато, и зложелателка на народа ни опозиция отрича тая побѣда и сатанински се подирава съ най свѣщенното чувство на всики българинъ

„О нусно прѣдателство! О, нещастна българска майко, немозжали камѣкъ да родиши, вмѣсто такива ижкленни синове, които се радватъ надъ всичко зло, което може да сиолшти българина и мѣжатъ слъзи, когато блтне българско слънце надъ многострадалнитъ ти чада? Прати, майко, съ дѣтѣ си ржцъ проклятия на тия твой исчадия, които днесъ въ една отъ твоитѣ своитѣ свободни части, наречена България, като се ползватъ съ всички правани на свободни гражданае, така ужасно прѣдателствуватъ надъ твоитѣ синове

въ заслѣпената си злоба къмъ настоящето българско правителство нарича постигнатата побѣда: »Циганска побѣда« (брой 92 на Свободно слово). По голѣмо прѣдателство, изуитство възможни ли сж молимъ ви се? Хайде да се свласимъ съ башъ циганина Начевича, че побѣдата е циганска, но съ какво неово фалитско вартоглавие ще ни оспори побѣдата? Циганска, циганска, добръ; но тя е побѣда, която стрѣсна и тури на кракъ хиляди врагове на България, които не сж нито цигани като Начевича, нито въртоглави като Радославова Е, молимъ ви се, подиръ такива и неопровержими документи, като нашата ваабонствующа опозиция излиза црѣзъ фарашиитѣ си да нарича побѣдата циганска, нѣмаме ли право народа да я счита за прѣдателъ и да я обпси на изрвото дѣрво, което се испрѣчи отирдя му, ако тя сама това не направи като Юда искариотски? Въ силки, бѣсилки за прѣдателитѣ народни! Така сж се испрѣблявали въ всичкитѣ народи народнитѣ изпрѣги и прѣдатели, така ще бжде и съ нашата прѣдателска опозиция“.

Въ сѣщия брой въ статията: „Плѣвенската случка“ четемъ въ заключение:

»Това сж въ сѣщностъ обстоятелственитѣ мотиви, на които вие, киръ Григория и бачо Радославо въ сте основали изложенитѣ измислици и мискински лжжи въ статията си по „Плѣвенската случка“, това ще чуете, като отъ достовѣрни свидѣтели, не само отъ Плѣвенскитѣ граждане, не само отъ честнитѣ и благородни офицери отъ тукашния гарнизонъ, но и отъ самитѣ прости съдати, ако щете, защото всичкитѣ сж били и сж очевидци на всичко вършено до сега въ градътѣ ни. Е, това като е така, то защо тъй ниско, тъй подло, тъй мизерно, вий бивши управници прѣдариесте, по прѣвичка тѣзи мискински лжжи по »Плѣвенската случка“? защо поне ти, а бре дѣртяко — Григория не се вразумиши и не се поправешъ поне на старо врѣме? Не стигатъ ли ти толкова исчитания и лутания по калнитѣ юшета? Не дойде ли ти до това печално убѣждение, че въ България мразятъ лжжитѣ, нечестнитѣ и народнитѣ изпрѣги? Не дойде ли ти до това убѣждение, че отечеството не може да очаква добро отъ едног човѣка, отъ когото баща, майка, жена и родния градъ не очакватъ добрини? Защо ти, киръ Григория не се обврнешъ на диръ, за да видиши какви нечистотии си оставилъ по ижтекиитѣ, по които си дошелъ до тукъ? Ще видиши всичко упрѣваме те, защото тамъ идѣто твой прок пъкъ крачѣ е стѣпалъ, макаръ и да сж се изминали много години, трѣва не е изникнало, па и нечистотитѣ ти не сж отъ тѣзи, които брѣмбаритѣ и други птици (?) да уничтожаватъ, всичко стои въ изрвобитно състояние и ще почне да се раслага и ние ведно съ киститѣ ти. За сега толкова съ васъ, Г. да Григорияно — Радослависти“ за наирѣдъ ще поговоримъ повечко,

защото Плѣвенци притежаватъ доста материалъ отъ дѣлата на вашето минало“ 1).

Всичко това се пише въ началото на мѣсець Май 1884 год., а на първий Януарий 1895 г. въ брой I-ий на V год. на в. «Народни Права» въ уводната статия, като се казва въ начало слѣдующето: »Слѣдъ дългата и рѣшителна борба, която води прѣзъ седемъ годишния периодъ нашата пертия срѣшу разрушающия тирански режимъ, край на който се тури на 18 Май миналата година . . .“, печата се програмата на Радославовата партия, подписана отъ 36 съпартизани, между които личжтѣ и подписатѣ на Тодоръ Табаковъ и Марко Карабеловъ, Плѣвенски народни прѣдставители!

Поспри се сега малко, читателю, и почуди се на тия славни партизани! Едва прѣди 7 мѣсеца Радославовъ, Тончевъ и пр. бѣха: ваабонти, шарлатани, подкупени отъ чуждо злато, заслужаха бѣсилка и пр. и пр. а сега, 7 мѣсеца по подирѣ, тѣ мислятъ тѣмко като Табакова; сега Стамболова режимъ, дѣло на „бодрия, съ доказанъ патриотизмъ и заслуги“ Стамболовъ, билъ тиранически, срѣшу когото Табаковъ ратувалъ . . Хей, бай Ганьо, нисъ бай Ганьо! Пфуй върху суратѣтъ ти!

Нѣ по нататѣкъ.

Расправятъ, че по врѣме цѣлноомощията Табаковъ билъ консерваторъ; извѣстно е положително, че почти до 1893 год. той бѣше най близкия приятель по партизанство на Бръшлянова, т. е. „твърдъ“ цанковистъ; извѣстно е всѣкому, че слѣдъ това той стана стамболистъ и сега едва една и половина година слѣдъ това послѣдно метаморфозирование той измѣнява на своя богъ и става радославистъ. Слѣдъ това той дава декларация Стоилову, когото по сетиъ интерпелира въ камарата . . .

Прѣзъ Януарий настоящата година се прѣсна слухѣтъ, че Стоилова кабинетъ си подалъ оставката и че Грековъ и Радославовъ биле натоварени да съставятъ новъ кабинетъ. Нѣкои колібания при съставяне новия кабинетъ дадоха поводъ на нашитѣ тукъ стамболисти да заговорятъ по своему. Цѣли три дена подъ войводство на Т. Табакова се говореше на дѣсно и лѣво, че Радославовъ билъ глупавъ, че него употребявали като логой до като искарать файтона на банра, че подирѣ го отирѣватъ, удрятъ му камшика и го пушатъ да върви на кждѣто му очи видѣтъ, съставянегю на новия кабинетъ стана обаче работа свършена, та затова нашитѣ постоянни партизани обврнаха листа. За всѣкаква цѣна тѣ глѣдаха да се промѣкнатъ до Радославова и си усигорятъ расположение за бжджци и настоящи молби. — Послѣдваха сливание, съдружечески партизански бюра, кандидатирание, измами единъ къмъ другъ, бѣсенѣние, шайкаджилъкъ, избори и най послѣ сполука. . . . Общия резултатъ, обаче, бѣше неочакванъ студентъ душъ върху разгорѣщенитѣ глави на нашитѣ върли партизани: 12 и словомъ: дванадесетъ съмнителни Стамболови привърженици само се удостоиха съ ограбеното народно довѣрие. Не даваше ли имъ това правото да не бжджтъ смислени въ гнѣвътъ и отчаянието си? — Та и тѣ никога не сж питали за такова право.

Въ прѣдвечернето на изборитѣ за общански свѣти дружеското расположение между стамболисти и радослависти особено рѣзко се проявяваше. Въ сборището на стамболиститѣ Радославовъ и неговитѣ другари бѣха прѣдмѣтъ на най отвратителни ругатни, а нѣколко дена прѣди тия избори единъ распасанъ стамболистъ, като изливашъ въ кафенето на Шашковъ публично своя гнѣвъ върху Радославова, не е пощадилъ на тоя послѣдния и дѣцата въ пелени.

Отъ привѣденото до тукъ за повѣдението на Табакова и компания прѣзъ врѣмето на новия режимъ до днесъ, се вижда, че Табаковъ е хамелионствувалъ спорѣдъ обстоятелствата и сега, особено слѣдъ като плака, за да смилѣ коллегитѣ си да не го касиратъ като народенъ прѣдставителъ, стои на едно дереже, гдѣто е трудно да се познае, далѣ е ракъ или риба, а отъ всичко, казано въ насгонящата статия, излиза, че той е единъ безподобенъ, даже въ България, бай Ганьо, една безхарактерностъ, каквато втора е рѣдкосъ. И тоя човѣкъ се поставя, подпомогнатъ и отъ случая, на чело на общественитѣ работи въ окръгѣтъ ни, ще оправдава подирѣ това нѣкакво

*) Курсивнитѣ сж наши.

си възложено върху него довѣрие, ще ни облагодѣтелствува, та ще цѣфнимъ и завържемъ. Тѣжко ни и блазе на правителството, което го има за привърженикъ! А вие, господа граждане, съ своето прѣвѣрѣние ударете на челото на тоя карагѣвочия печата на повора, въ когото се е оцапалъ, за да дадете навядателенъ примѣръ и на другитѣ подобия на Табакова, които за нещастие на градътъ и окръгѣтъ ни никнатъ, като гжби на боклукъ слѣдъ дѣждѣтъ.

МѢСТНИ НОВИНИ

—Нова мода агитация. За да се сплашатъ общанскитѣ кметове за прѣдстоящитѣ избори за окръ свѣти, изъ селата сж трѣгнали рой самозвани ревизори да прѣвѣрѣватъ смѣткитѣ на общанскитѣ кметове. За сега знаеме за трима ревизори: Петръ Стояновъ, бивший Разградски окръ. управитель и създателя на Садина, Георги Дончевъ, исплденъ бирникъ и Минко Драгневъ, учителъ въ с. Згалевецъ. Какви сж тия ревизии прѣдъ изборитѣ и каква цѣль се гони съ тѣхъ, ние не знаеме. При това чудно ни е още едно — тѣхното назначение отъ гдѣ иде. Въ бюджета на постоянната комисия нѣма суми за подобни длѣжности, нѣ факта, че тѣзи мнѣми ревизори се придружаватъ и отъ полицейски стражари, иди да ни увѣри, че тѣ замѣстватъ околийския началникъ, който ходи да събира подписи срѣшу дружество »Нива« . Иначе ние не можемъ да си обяснимъ тѣхното снование на горѣ—надолу изъ окръга. Чакъ сега ще прокопса плѣвенския окръгъ щомъ и учителитѣ трѣгнатъ да ревизиратъ смѣткитѣ на кметовѣтъ. Ние каниме общанскитѣ кметове да се съобразяватъ съ закопитѣ и не допускатъ на разнитѣ сволочи да се бѣркатъ въ тѣхнитѣ работи и книжя, които ще се обврнатъ по тоя начинъ на халваджийски тефтери.

— Свѣщенника въ с. Бѣглешъ билъ лошъ за Бдителцитѣ и туй си е то? Не минава брой да не се хвърли нѣкоя инсинуация по неговъ адресъ. Ако „Бдигель“ има при сърдце интереситѣ на църквата, тогава защо не съобщи ищѣ и за мрѣснитѣ ризи на онзи попецъ, който на механата срѣщу читалищното здание ежедневно изригва купъ най цинични поувни по адресъ на тогова и оногова. Кръчмата ли е мѣстото, гдѣто трѣбва да стои постоянно светиня му, по чието подбутвания се пише срѣщу тоя или она свещеникъ?. Ако има свещеникъ за осждание и порицание, тоя е попеца, който е зарѣзалъ църквата и цѣль день партизанствува съ редакторитѣ на »Бдигель« въ поменатата кръчма.

—Прѣди четира дена чафутитѣ Исакъ Рубиса и Муше Рубиса, кафеѣши при градската баня, извлѣкли 12 годишния чиракъ на бербера Сюлеманъ Х. Ибишовъ отъ берберицата, когото той отсѣтствувалъ и го ввлѣкли въ кафенето си, гдѣто неизвѣстно съ каква цѣль, искали да го затворятъ. Обаче Юсейнъ Ахмедовъ, така се казва жертвата, почналъ да вика, колко гласъ го държи. Тогава двамата брата почватъ да го бижатъ съ юмруци, гдѣто завърнатъ. На викѣтъ на нещастното дѣте се притекли гражданетѣ Цвѣтанъ Димитровъ, Цанко Хр. Сапунѣиевъ, Костадинъ Бѣчеваровъ и Иванъ Черкезовъ, та го избавили. По всичко се вижда, че чафутитѣ у насъ сж доста много повилѣли и иматъ нѣкакво намѣрение, особено прѣселницитѣ отъ Вратца, нѣ нека иматъ прѣдъ видъ народния гнѣвъ, който въ видъ на мѣлния, ще се разрази надъ главитѣ имъ, и не ще видѣтъ, отгдѣ ще дойде. По тая случка е дадено оплаквание г-ну прокурору при Плѣвен. окръ. сждъ.

— Отъ с. Петърница ни съобщаватъ доста непохвални работи за прѣдсѣдателя на тричленната комисия Пачо Петковъ. Съобщава ни се, че негова милостъ билъ вземалъ отъ Петръ Н. Четалбашевъ, писаря, расписка за 80 л. а му броилъ само 50 л. Когато П. Н. Четалбашевъ поискалъ и остатъка отъ 30 л., билъ изруанъ по единъ най хамалески начинъ. Четалбашевъ прѣстанжлъ да изпълнява длѣжността писаръ и е завѣлъ граждански искъ. Отъ Петръ Пеневъ взелъ расписка за 40 лѣва, а му броилъ 32, сжщо и отъ работницитѣ Киро Петковъ и Димитръ Койчовъ, които правили чушмята въ с. Кѣбелъ взелъ расписка за 16 лева, а имъ броилъ 12 лева.

Сопаджийска управа. Такива имъ сж всичкитъ хора, затова ще и да прокопсатъ

— Отъ с. Садовець ни съобщаватъ, че имало силенъ вѣтръ, който прѣхвърлялъ снопето на Петко Мичевъ, Иото Пѣевъ и Герго Вжтовъ отъ нивитѣ имъ въ двора на общинския свѣтникъ радослависта Найденъ Братановъ. Какво ще кажете? Човѣка не е виноватъ, че снопето на опозиционеритѣ се намѣрва по домоветѣ на правителственнитѣ радослависти отъ турско врѣме. Ербапъ човѣка и туй то. Нуждното дознание е направено.

— Градския свѣтъ билъ купилъ и фаетонъ, за да се расхождатъ по често кмета и управителя. И ние признаваме, че нуждата отъ фаетонъ за расходки до гарата и Вита, е належаща, та да не става нужда паритѣ за откупуване фаятони да се прѣврѣщатъ на 30—40 сплита лукъ за една салата. Ще се повърнемъ по тоя въпросъ

— „Бдитель“ съобщава, че въ Постоянната коммисия имало нѣкакви си забъркани работи които касиера Юрданъ Спасовъ не можелъ да урѣди, а само билъ пухтѣлъ и се каелъ, защо на врѣмето си не се отказалъ отъ тая служба, че думитѣ му се били оправдали, когато билъ на врѣмето си казалъ, че сбирщината щѣла да ограби и разстрои окончателно това важно за окръга учреждение.

Идѣте слѣдъ това, та кажете, че редакторитѣ на „Бдитель“ не били пророци? Виджте, колко отрано прѣдвждатъ работитѣ! И ние се чудимъ, защо Грековъ не ги е още повикалъ да му прорукватъ, какво ще става за въ бждяще.

По тоя случай за въстановление на истината съобщаваме самата сжщностъ която редакторитѣ на в. „Бдитель“ икономисватъ.

Врѣменната коммисия, състояща се отъ сбирщината и невѣжи, се яви да приема на 10 Юлий въ 11 ³/₄ часѣтъ прѣдъ обѣдъ, за да си не изгуби гюндлука.—Понеже сутришниятъ день бѣше правдикъ, прѣдсѣдателя на коммисията помоли новоназначенитѣ да се явхтъ на 12 юлий и приематъ всичко, обаче Марко отказа това. Всички отстѣпихъ мѣстата си на новоназначенитѣ високо просвѣтени (дали е така аджеба? Марко и интелегентност!) комиссари. До 16 Юлий всичко бѣше готово за прѣдаване, и актовѣ се подписахъ, нѣ кой не се яви да приеме касата подъ разни благовидни прѣдлови. На 17 се яви внезапна ревизия, да намѣри подъ вола теле, която запечата касата. Ревизията се продължи цѣли 7 дена и на 24 се увѣрихъ и ревизоритѣ и Марко, че въ касата нѣма никакви злоупотрѣблениа и че телето е подъ кравата, а не подъ вола. Е, кой е тогава виновния? Да ли бивший касиеръ, който и по рано искаше да прѣдаде нѣ нѣмаше кому, или тия, които нарочно бавихъ, за да прѣдизвикатъ внезапна и генерална ревизия? Малко съвѣсть, Господа, за да не бждемъ принудени да печатаме и ние документитѣ, които имаме на ржка срѣщу вашитѣ приятели, които отъ обичъ носите въ пазвитѣ си. За сега толкова, обаче знайте, че това, което търсите, нѣма да го намѣрите.

— Както се научаваме Т. Табаковъ и Ив. Юрдановъ, заедно съ Т. Щиркова замияжли за поклонение прѣдъ Радославова. Тѣ отивали да увѣржтъ Радославова, че се присъединяватъ къмъ него и се отцѣпватъ отъ стамболовиската партия, та да заповѣда на окол. началникъ да подкрѣпи шайкитѣ имъ въ прѣдстоящитѣ избори за окр. свѣти, тѣй като съ спечелванието на тия избори се добивала възможността за настаняванието на всички шайкаджии на миснетъ. Щирковъ съ честната си дума и клѣтва щѣлъ да гарантира за обѣщанието на първитѣ двама. До колко Радославовъ ще повѣрва на лжливитѣ имъ обѣщания, не знаемъ, обаче, не ще е злѣ, ако първия има прѣдъ видъ, че вълка си мѣнява козината, нѣ не и права.

— Нашия отговоренъ редакторъ е даденъ подъ сждъ за обяда на държавний глава. Сега и магарешката глава, която много, много се застъпваше и обръщаше вниманието на прокурорството, ще остане доволна. О, главо, главо злобата ще ти скъси денетѣ.

— Когато еврейна обърка концитѣ, той почва да прѣобръща старитѣ тефтери, тѣй е и съ мѣстния фондоедъ. За да ни погложди царвулитѣ въ послѣдния си брой съобщава, какво възнаграждение е искалъ отъ еврейтѣ, за да ги защитава. Аслж и пачаврата на подобни извѣржи не мо-

же да защитава интереситѣ на сънародницитѣ си, а ще защитава тия на циганитѣ, турцитѣ и и еврейтѣ, съ които ги свързватъ много интереси и изборитѣ. Ако ние пишеме срѣщу еврейтѣ това правимъ не за подкупя, а да усоетимъ врѣдната имъ конкуренция, чрѣвъ която съсипватъ търговцитѣ българе, защото, като българе, намъ сж по мили интереситѣ на българетѣ, отколкото тия на еврейтѣ. Ако ли пъкъ намиратъ нашитѣ възгледи невѣрни, нека излѣзхтъ и ги опровергажтъ. Ние говориме на основание на факти, а не праздни думи.

Ние знаемъ, че защитата на клоака „Бдитель“ проистича отъ други съображения—прѣдстоящитѣ избори—нѣ увѣряваме го, че и безъ да отиваше срѣщу интереситѣ на сънародницитѣ си, пакъ щѣше да има тия хамови синове на своя страна, защото тѣ сж тамъ, гдѣто е калъча. А пъкъ ние, които имаме съ насъ гражданетѣ и еснафитѣ, никога нѣма да прибѣгваме до помощта нито на цигани, нито на турци, още повече на еврейтѣ.

— Статията ни за еврейтѣ и тѣхната врѣдителна за търговцитѣ българе експлоатация поради многото прѣтрупанъ материялъ, остава за слѣдующия брой.

— Уволнението на учителитѣ въ Плѣвенский окръжъ слѣдва. Всичко върви по медъ и масло. Окрѣжния управитель, който отбира отъ тая работа, колкото свинята отъ кладенчева вода, съ особена енергия се е завзелъ за уволияванието на събуденитѣ учители. Само въ града има уволнени 17 души учителки и учители. Въ единъ отъ слѣдующитѣ броеве ще явиме имената на всички уволнени учители и учителки и мотивитѣ за тѣхното уволнение. За сега ще споменемъ само за единъ случай. Учителтъ Спасъ Трифоновъ е уволненъ по недостатъчна интелегентностъ. Недѣйте се сме читатели; това е фактъ. Учителката Иванка Схбева е уволнена, защото е способна и за класна учителка. Какъ Ви се виджтъ двата тия случая? Гениални не ли?

Когато учителтъ С. Трифоновъ отишелъ въ кметството и попиталъ кмета за причинитѣ на уволнението му, кмета Иванъ Юрдановъ съ едно циническо безерамие му отговорилъ: „Вие сте като учителъ прѣкрасни, нѣ сте слабодушни“. Какво означаватъ тия думи. Първата частъ е върна дѣйствително, защото Сп. Трифоновъ е давалъ винаги най добръ контингентъ отъ ученици за първий класъ, а втората частъ е клевета, защото С. Трифоновъ никога не се е мѣселъ въ общественитѣ борби, а се е ограничавалъ въ кръжтъ на длѣжноститѣ, които училищнитѣ закони му налагатъ. Ако имаше учителъ за уволияване, той е учителъ Георги Гановъ, който нито учителска подготовка, нито вѣщина има. Нѣ той е отъ нашитѣ; взема живо участие по изборитѣ и заедно съ циганитѣ хвърля камъне. Такъвъ боклукъ бива ли да се уволиява?

— Дим. Петковъ (свирчо) и Г-жа Пол. Стамболова, биле вече сгодени или вече оженени. Завчера на 29 м. м. двамата въ едно купе заминахъ за черипишкия манастиръ, едни казватъ само за удоволствие, а други да се вѣнчаватъ. Ако П. Папанчевъ, бѣше съжтникъ, щѣше да извика и той, като Архиметъ, *Еврика*. Както се види, всичко, което се пишеше по напрѣдъ за тази двойка, е върно. Сега, обаче, слѣдъ тази законна или незаконна (което недопускаме) трѣбва да се запущатъ устата на всички.

— Тѣзи дни се открива и линията Сомовитѣ—Плѣвенъ, за пхтници и стоки. Трафика на тази линия несравнено ще се измѣни, сѣрбскитѣ желѣзници ще се прозаяватъ много, защото на единъ вагонъ ще печелиме по 100 л., които ще оставатъ у насъ. Това е спорѣдъ насъ едно отъ най добритѣ дѣла на днешното правителство, ако и да е свързано пакъ съ гешефтъ. Заминали сж чиновници да уреждатъ митници, телеграфъ и др. необходими работи. Бдителското блато, както чуваме, вече прѣсѣхнало, както е прѣхрипналъ и вѣстникътъ имъ, който е заприличалъ като леща на Великденъ. Учатъ се сега да спрягатъ глагола *молчатъ* и да скланятъ *ажнъ*, — кютукъ.

Поправка. Г. Яни Наумовъ, кметъ отъ с. Садовець, официално ни увѣри, че писаното за него по ювата не било върно. Като съобщаваме това, ние молиме нашия дописникъ да съобщава другъ пхтъ само върни фактове.

— Знае се за върно, че Г. Попповъ, ще бжде прѣместенъ въ Хасково, а на негово мѣ-

то ще дойде Хасковския Г. Хамамджиевъ. Г. Попповъ, е добъръ за Хасково, тамъ трѣбва желѣзна изборна ржка и да понаучи Хасковчени какъ ставатъ избори по Стамболовски.

— Че Радославовъ върши всичко скрито отъ стамболиетѣ по прѣдстоящитѣ избори, ние имаме вече на ржка едно окръжно, пратено намъ отъ София по поводъ Свирчовото. Радославовъ прѣвѣква всички началници и управители, които сж негови и имъ дава устни наставления, за да не остане слѣда. Така Г. Векилски ходи въ София, защото въ Лов. окръжъ има да избиратъ нѣколко души прѣдставители. Луков. окол. началникъ и той ходи, безъ да има хаберъ Г. Попповъ, мѣстния окр. управитель, когото не зачитатъ за лула тютюнъ. Отъ тука Щирковъ и Топаловъ, отдѣлно сж ходили въ домѣтъ на Радославова за инструкциѣ. И всичко това е сплотяване — а нашитѣ Стамболисти подемърчатъ изъ София. Грековъ бѣгалъ — Радославовъ — лжжелъ и това е партия — ашколсунъ.

— Много на тѣсно се намѣрихъ нешитѣ стамболисти, слѣдъ като получили окръжното на Петкова. Ако се присъединжтъ къмъ него, Петкова, всички имъ до сегашенъ трудъ щѣше да рухне, ако се откажатъ отъ него, ще трѣбова да плюжтъ на лицето си, и главно и Грековъ ще изгуби голѣмия гешефтъ отъ прѣсловутия прѣдателски заемъ. Подъ прѣдлогъ на градски нужди, Табаковъ и др. съ исключение върлия прѣвѣрженикъ на аграрнитѣ закони, утиватъ въ София, а да не бждатъ подозрѣни отъ Радославовата полиция, спождавали нощемъ — свирча. Грековъ, горкия, като видялъ, че сж трунатъ стамболиетѣ за нѣкоя котешка овация, нецѣмъ, заминалъ съ Велзевула за рила. И така прѣдъ Радославова сме съ него, а съ свирча едно. Иди кажи, че тѣзи наши стамболисти не сж отъ първо качество омаскарени партизани, които за властѣта се готови всичко да даджтъ. Окабавъ Асанъ, или както го наричатъ още Глжтни записъ, билъ най лютъ, той заявилъ, че расцѣпление не може да стане, защото и касанитѣ щѣли да се разстрожтъ и гешевта, когото трунатъ отъ оголелия народъ ще исплъзне.

— Стамболовщината у насъ почна да се заплова. Едно врѣме ще чегешъ, че еди кой говорилъ противъ княза, айде актове, подъ сждъ и днесъ сжщото. Срѣщу мнозина наши приятели има сумма актове, че били оскърбили особата илч дѣцата му. Друго, биле се учили, че нѣкой видни опозиционери тъкмили по изборитѣ шайки и да проливатъ кръвъ. Това може да роди единъ мъртвишки герой и една злобна до коститѣ магарешка глава. Въ редоветѣ на нашата партия нѣма *фалити*, нето шайкаджии, които да ходжтъ нощемъ да чупятъ на хората прозорцитѣ, нето такива шайко водители, като синѣтъ на лихваритѣ Тодоръ Хр. Бърдаровъ, който въ врѣме на изборитѣ прѣдвожда шайкаджитѣ. Нека си успокожтъ нервитѣ, не е далече денѣтъ, когато ще се виджтъ всички до единъ на онова мѣсто, на което утиватъ разбойницитѣ. На лошапитѣ, разваленитѣ, разбойницитѣ, ние искаме да отговаряме и отплащаме съ законъ, срѣщу горѣнието живитѣ хора, и трепанието въ полицията, както това става въ Плѣвенъ, ние показваме прѣстъ на закона, на прокурорството. И какво по хубаво, по честно отъ това, да указвашъ на разбойника мѣстото? Ламбозово, би се намѣрилъ въ екстасъ, ако бѣше видялъ лично магарешката глава . . .

— И „Бдитель“ се е заелъ да пере мрѣснитѣ ризи на Марко Карабѣловъ, когото искарева светець. Чудни хора сж тия продажници! Марко не може да бжде прѣди всичко не прѣдсѣдатель, нѣ и членъ въ временната п. коммисия, защото вѣнѣтъ отъ другитѣ му мрѣсни и калнави дѣла още е прѣдприемачъ на градскитѣ касанници, а чл- 126 п. 2 отъ избирателний законъ изрична забранява това. Защо „Бдитель“ не опровергава това? Колкото до дѣлото, ще явиме на безстидницитѣ, че интереса на Марко изисква да не се апелира, защото сжда е отхвърлил лихвитѣ и е отмѣнилъ конфискуванието на залога, който възлиза на 1500 лева, а интереса на окръга изисква това апелирание, защото се губѣтъ, освѣнъ залога, нѣ и 4000 лева лихва по рѣшението на окр. сждъ отъ 1892 г. Като частно лице, Марко може и да е апелиралъ дѣлото, нѣ, като прѣдсѣдатель на врѣменната п. коммисия. Това за свѣдение.